

Sygn. akt I CSK 4423/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa A. S.

przeciwko J. R.

o ustalenie i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 października 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 21 marca 2022 r., sygn. akt I ACa 780/21,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. oddala wniosek adwokata M. A. o przyznanie wynagrodzenia tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka A. S. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 21 marca 2022 r., zaskarżając ten wyrok w całości, wnosząc o uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego, jak również poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarżąca w ramach drugiej podstawy skargi kasacyjnej, zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 w zw. z art. 391 oraz art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c. polegające na przyjęciu przez sąd drugiej instancji za własne ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego, bez jakichkolwiek merytorycznych rozważań w tej kwestii, w sytuacji gdy zarzuty

apelacji dotyczyły sprzeczności ustaleń sądu pierwszej instancji ze zgromadzonym materiałem dowodowym – co skutkowało tym, że zarzuty apelacyjne nie zostały rozpoznane.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawodawca wyraźnie uregulował w art. 398¹³ § 2 k.p.c., że w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, a podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.). Skarga kasacyjna ograniczona tylko do zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, nie wskazująca na inne naruszenia prawa, jest niedopuszczalna jako nieoparta na ustawowej podstawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 września 2005 r., III CSK 13/05; z 23 września 2020 r., IV CSK 624/19).

Wniesiona przez powódkę skarga kasacyjna jest wymierzona wyłącznie w ustalenia faktyczne Sądu Apelacyjnego i pośrednio – Sądu Okręgowego przez nawiązanie do zarzutów apelacyjnych dotyczących ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. oraz odmówił przyznania adwokatowi M. A. wynagrodzenia tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. Sąd Najwyższy uznał, że w zaistniałej sytuacji nie ma podstaw do przyznania takiego wynagrodzenia, gdyż celem przepisów o tym stanowiących (rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu; tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz.18) jest rzetelne udzielenie pomocy prawnej. Wobec odrzucenia skargi kasacyjnej z podanych wyżej względów nie sposób uznać, że taka rzetelna pomoc prawna została stronie udzielona (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 maja 2018 r., I CSK 10/18).

